

על הפרק:

בפרום השלום הפסדרנו כבר עד עתה על ידי שהז נגנו פעה זה, וכמו כן מתברר הר המלחמה העולמית השנייה בכל הרי קפה. נסתיימה. גם ייפאן, אשר הג' צורף להן מדריכים ללבורה החלויה ברצף, למחרנה הרודוניט האנטיסטיטים בארכ' בקרבת הנורע העולה. אף אם נמצא כעת מוצא מסך הבעה הון נמצאה טלה נצחת. בוגר המלחמה על הניגנון תימשך בימי תוקף הד' נצחית לשלה כהה חביבת לחוץ אל הארץ, לא נסתיימה עדין עבר' אליהם על השלים; ובהתאבקות זו לארץ, יש להגנין, שהיה שטה פעהה זילוי במידה רבה גורל האנושיות דבור. הכא, הלחמה הוא בלבד בת שהנחלת לאנושיות כולה רגש רב של אכזריות ואיל' התשבות בתוי וו' רק: מארזות מעור ארופה, אלא גם ממורחה ארופה, יכולו לסנתן כל תמיון, ייש להגנין, שהיה שטה פעהה בכיוון זה גם גם להבא ועלינו להתקנן לדור. הכא, הלחמה הוא בלבד בת לרווחת עבודה זו. אנו, תקתו, שלא רוחה לאנושיות כליה רגש רב על יהה לעילם כליה, הרי סיטהה במידה מרובה את הטכנייה המלחמתית שהיא ייחד עם זה גם טכניקה של היה שחייא יחר עט זמן תקניקה של הרג ורצח ואבדון. יש עשה אלקים את האדם שכל מעל והזהלו רצון, שופך סוף נגשו פעמי אגדות ואות הבחירה ינתן בידו איך ישמש במידה מרובה את האמצעות הנגזר' בשכלו זה. כל אותן האמצעות הלאוות אשי' שמענו עליהן מסך ימי המלחמה עד היום הארון-שלחה, כמעט, יכולת לצמוח מהן תועלת גודלה לא' נשיות, אם תפנ' להכניס את מרצח הטעינה, אם יוציאו שרך יתיר יתיר ואסון ואת כהה לפסיט הראויים ועילולו ח' ליליה לנורם עד יותר צער ואסון לעילם מאשר עד עתה. בדי' האנו' שיות' בחירות. ואם תעמוד במבוק' רוא האימים הקרובים. ואנו...

ביחס אומות העולם המגמות לי' הווים ייחסנו, מאו וממדי' כל ידוע הוא שהגישה לביעות הייחודיים. זו התങנותות כלל' עם עולם זה ונני אמרת המדינה אשר לפיה ימודו העמים אט צדק נישול ירודוף או שרך יתיר יתיר הלאומית היא דרישתם. ביחס יתיר יתרה הרבה עתה, עת אשר עם ישראל לנו רצוץ. ושבור לא רק יתר על' כל העמים, אלא אף יתר מאשר משך כל ימיה ההיסטורית הגלותית שלו רוחית דמיים. ואנו נגנו יגולס לאמר ביחס דמיים. היחסים הראויים שא' חז'וב כי חלקי מעוזדים בויתר. רק אי מה אי שט' נצוץ קטן של מקה לתהום אנושי הננו רואים. רק ממקום אחד, או שני הננו' שומעים על אפשרות של פעהה ארציישראלית במדינות, הנחותן לש' טח התפשטה של רוסיא הסובייטית. מגד' שננו' עדים כבר לגישה מוי' ורה אש' רצחה לאסרו במדינות אלה כי פעהה יהודית מכוחה לקרהת ארץ ישראל. והיחס לטלייטי מר' ר' מורות בארץ הירושה — לכל חומר ב' ירושטרא רגילה. אין מוף ואין מרץ בעולה לקראת הצלת שרידים מוע' טם אלה. אין התשבות כלל בסבל האלים אשר עבר עליינו ואין שוט' גישה מיוחדת לביעותינו. שרידינו נ' מעצם עדיו' ממחנות ומצבסה הנה' עדו' בכי רע. האט כעת אחריו אשר חושג שלוט' שלט' ישנה המצב' הלא' כעת לא היה כבר וחירוץ של מאמץ מלומת, האם ימצאו העם' ד' יאמץ ליחס צורך וו'גן לקרבן הראשון של קוצר ראנטם? אנו עדו' מלאי ביטחון שלב מלכים ויועצים ישמנה על זיו' לקב'ת לטבה לטבענו. נקווה.

בני חישוב' ביפאן עם סיום המלחמה ביפאן מטעורה עוד שאלה. מה' יחו' עט' שרידינו אשר נעצם בארצות אלה בורנו לאצחות החותש ובעקור לארץ ישראל. באוטן מיהוד' מעוננים אנו בשאלות זו: היה' ומאות של חי' יישבות ליטא ומולין נעצם עדי' ביפאן. הם טיתו' שט' מחר' סבל ר' ומלאות חי' חורף מלאים חמימות אה' עצם באחלם של חורף. דרשנו' לאומות העולם אך גם למוסדות יהודיטים ויא' שהניחן' אפשרות מידית לחועלות או' הם בני מישבות לארץ ישראל, ומי' קווים אנו שבשלותם ארץ' יסייעו גם עליה מהמאור' שבתוכותם ויעור' ליחס' אגאנגה חמורות' מחרשת החורוח בקרבת היישוב' יהוחוי בארון, טפונריזון לשולחים' ולטרכ'רים עם הייעוץ אגאנגו' אלי' בר' ביחס' בחרות' העור' תחכום' יישלחו' שלויות' מהברי' החגונה' ל' חז' לאורי', אש' בדים לאוו' אה' חי' בול'ם לкриאת' תלויות' חורחת. הרבה